

[Lars M. Olsen.]

bedøvelsesformer er flydende. Man kan gå over fra den ene form til den anden under bedøvelsen.

Med den udvikling, der har været i hele narkosespecialeproblemet, navnlig de sidste 4—5 år, er der meget, der tyder på, at den ret, man her er i færd med at give tandlægerne, er meget farlig. Endvidere er det efterhånden ved at blive anerkendt indenfor lægevidenskaben — efter den orientering, jeg har skaffet mig — at det er meget sjældent, en operatør og en narkotiser optræder i een og samme person, og der er vist ingen tvivl om, at den udvikling, som her er i gang, vil fortsætte fremover.

Jeg understregede før, at jeg aldeles ikke føler mig som sagkyndig på dette område, og skulle man henholde sig til sundhedsstyrelsens erklæringer alene, ville forslaget altså blive gennemført. Jeg finder imidlertid, at det vil være meget farligt, om folketingset efter det, der er kommet frem fra anden sagkyndig side, uden videre godtager sundhedsstyrelsens erklæringer og vedtager forslaget. Det er dog ikke givet, at det skøn, som anlægges fra anden sagkyndig side, er ringere eller dårligere funderet end det, sundhedsstyrelsen har anlagt. Jeg føler mig derfor ikke i dette øjeblik overbevist af sundhedsstyrelsens erklæring. Jeg gør det navnlig ikke, når jeg ser, hvad narkoselægerne har sagt om denne sag. Allerførst er der jo i denne forbindelse grund til at beklage, at der i det høje ting fremsættes et lovforslag, som ikke har været forelagt den særlige sagkundskab på dette område. Man har nemlig sprunget narkoselægernes organisation over. Det beror vistnok på, at lovforslaget egentlig er udarbejdet i 1949 eller i alt fald på et tidspunkt, da narkoselægerne ikke havde deres nuværende organisation. Narkoselægerne skriver i en henvendelse til lægeföreningen, som foreningen har sendt videre til sundhedsstyrelsen — jeg beder om tilladelse til et citat nu og siden —:

„Fremskaffelse af egnede, sikre analgesi- og anæstesi-apparater er stadig problematisk. Det kan i denne forbindelse nævnes, at professor R. E. H. Rasmussen, Danmarks tekniske Højskole, netop har afsluttet en række undersøgelser over en

almindeligt anvendt narkoseapparat-type, hvoraf det fremgår, at man ikke kan betegne i hvert fald denne apparat-type som sikker i drift.

Undgåelse af iltmangel og andre komplikationer ved enhver form for universel analgesi og anæstesi er til syvende og sidst afhængig af den person, der udfører analgesien. — Afhængig af hans kliniske viden og hans evne til at iagttage komplikationerne ved deres indtræden, samt hans evne til en øjeblikkelig indgriben.“ Jeg tror ikke, at sundhedsstyrelsen overfor folketingset tør erklære, at alle tandlæger, selvom de får et kursus, er i stand til at reagere på netop samme måde, som en specialuddannet mand på dette felt må kunne gøre det.

Der peges også på den meget forskelligartede følsomhed, som mennesker har overfor modtagelsen af forskellige former for narkose, og endelig siger narkoselægerne, at der er ingen sikker grænse mellem universel analgesi og universel anæstesi. Det gælder især, hvor patienterne tilhører de dårlige risikoklasser.

Jeg synes, der på denne baggrund i høj grad er grund til at råbe et varsko overfor den lovgivning, vi her er i færd med at gennemføre.

Til underbyggelse af min forsigtighed overfor nærværende lovforslag vil jeg også gerne have lov til at henvise til og anføre, at en række kirurgiske overlæger i denne by har protesteret meget energisk overfor lovforslaget og advaret mod dets gennemførelse. De har bl. a. peget på, at dets vedtagelse indebærer en alvorlig risiko for tandlægernes klientel, og mener, at hvis der bliver ret til at give denne slags bedøvelse, vil der blive gjort udstrakt brug af et krav i så henseende hos det publikum, der søger tandlægerne. Det hedder i erklæringen:

„For det tredje må det fastslås som en selvfølge, at en operatør ikke længere samtidig kan være anæstetist, og for det fjerde vil netop en analgesi ikke udelukke kramper i svelg og strube, en tilstand, der for den ikke fuldstændig sagkyndige kan drage de alvorligste følger efter sig. For det femte vil man af den senere tids begivenheder kunne uddrage den lære, at der til dato ikke er fremstillet et